

Styrelse nødvendige Midler skaffes til Veje, end den Udvej, hver Gang der mangler nogle Millioner i Kassen, at tage dem fra Tjenestemændene.

Hermed anbefaler jeg det af Socialdemokraterne og de Radikale stillede Ændringsforslag under Nr. 2.

Johannes Lou: Da Finanslovsforslagets Behandling sluttede forleden Dag, udtalte de Radikales Ordfører om Finanslovsforslaget, at det fortier, hvad det ikke ønsker at omtale, og siger ikke Sandheden ved det, det siger. Men neppe havde den ærede Ordfører udtalt disse Ord, før han gik ned og stemte for dette Lovforslag. Jeg indrømmer, at det er en Resignation fra det radikale Partis Side, som er af stor Rækkevidde.

Formanden: Det er, som bekendt, ikke Finanslovsforslaget, der foreligger til Behandling her.

Johannes Lou: Det er i Tilslutning til det radikale Partis Afstemning forleden, jeg vil sige nogle faa Ord om det Lovforslag, vi nu skal stemme om. Det er ikke med Glæde, vi stemmer for dette Lovforslag. Vi har gjort ethvert Forsøg paa at faa det forbedret. Naar jeg tager Ordet, er det for at nedlægge en absolut og skarp Indsigelse imod, hvad det ærede Medlem Hr. Valdemar Olsen sagde om, at han havde støttet ethvert Forslag til Ændring, der var kommet frem. Nej, saavel de Radikales som Socialdemokraternes Stilling overfor de af det konservative Folkeparti stillede Ændringsforslag er i allerhøjeste Grad platonisk. Der var ikke paa noget som helst Felt Tale om at støtte disse Forslag. Dette maa jeg paa det allerbestemteste hævde overfor den ærede Ordfører for Socialdemokraterne.

A. M. Hansen: At det ærede Medlem Hr. Johannes Lou vrider sig noget i dette Forhold, faar man tilgive ham, da han jo er i en vanskelig Situation. Det Ændringsforslag, Flertallet har stillet i Form af et helt nyt Lovforslag, er jo, som anført, ikke fremgaaet af en samlet Forhandling i Lønningsudvalget, saaledes som man plejer at gaa frem overfor Lønsspørgsmaal. Man kan vistnok sige, at man fra alle Stier i Lønningsudvalget er enig om, at lønteknisk set er dette Forslag yderst slet. Flertallet er altsaa i den Situation, at det af politiske Grunde skal stemme for et Lovforslag, det saglig set maa fordømme, og det kan vel nok betegnes som Forvirring. Denne Forvirring fremkommer derved, at man i Stedet for at føre

saglige Forhandlinger i Udvalget har ført politiske Forhandlinger udenfor Udvalget. Det Ændringsforslag, som mit Parti sammen med det socialdemokratiske Parti har stillet, vil for det førstkommande Finansaar finansielt betyde det samme som Flertallets Ændringsforslag. Men naar Flertallet derefter træffer Bestemmelse for Finansaaret 1924—25 uden Hensyn til, hvorledes Pristallet vil blive, eller hvorledes Statens finansielle Forhold til den Tid er — det kan selvsagt ingen yde Besked om nu —, saa mener vi, at en saadan Ordning er saglig set uforvarselig, og derfor skal jeg anbefale, at man stemmer for Mindretallets Ændringsforslag. Skulde dette Ændringsforslag blive forkastet, hvad man jo kan forudse, da Flertallets hviler paa politiske Aftaler, saa vil jeg, da Flertallets Forslag ikke er fremkommet under Hensyn til nogen saglig Begrundelse, mene, at Mindretallet ikke kan tage Ansvar for en saadan Lovgivning, og derfor vil jeg anbefale, at vi ved Lovforslagets tredie Behandling afholder os fra at stemme.

Holstein: Jeg maa i høj Grad beklage, at de Konservative ogsaa i denne Sag er gaaet med til at imødekomme de Krav, der er rejst fra Venstres Side som Betingelser for Fortsættelse af det borgerlige Samarbejde. Allerede for Maaneder siden, i Begyndelsen af December, blev jeg paa et offentligt politisk Møde fra Tjenestemændenes Side interPELLeret om min Stilling i det Tilfælde, den højtærede Regering ogsaa i Aarskulde foreslaa en Nedsættelse af Konjunkturtillæget. Jeg svarede de paagældende, at noget saadant troede jeg, der var grumme lidt Sandsynlighed for efter den skrappe Nedsættelse med en Trediedel, der fandt Sted i Fjor, og til Støtte for min Betragtning henviste jeg yderligere til den konservative Folketingsgruppes Ordførers kategoriske Udtalelser ved Finanslovens første Behandling, Udtalelser, som blev accentueret af det ærede Medlem Hr. Pürschel under et paafølgende Ordskifte med det ærede Medlem Hr. Pinstrup, hvor han bebrejdede det ærede Medlem Hr. Pinstrup hans ringe Forstaaelse af Tjenestemændenes Kaar, og jeg henviste endvidere til, at det ærede Medlem jo i Fjor ligesom jeg afholdt sig fra at stemme for Nedsættelse med en Trediedel, idet han bemærkede, at det kunde han som Tjenestemand ikke forsvare at stemme for. Herefter mente jeg, at Bekymringerne fra Tjenestemændenes Side var temmelig overflødig, men for for alle Tilfældes Skyld at præcisere min egen Stilling erklærede jeg at dersom den højtærede Regering skulde foreslaa yderligere Nedsættelser, saa vilde jeg